

WVK-nieuws 4

24^e jaargang september 2011

Kiezen voor catering

In dit nummer:

2	Beleid ziekteverzuim	10	Jan Aarts en Walter van Grotel actief in St. Annagilde
3	Afscheid verzuimconsulent John van der Aa	12	Kantoorgedeelte nieuwbouw Hallenstraat opgeleverd
4	Herplaatsing medewerkers Bouwbedrijf	13	Personeel
6	Cursus catering	14	In 't Kort
8	Ilona de Voogd gedetacheerd bij Jumbo-supermarkt	16	Door de scan: Ruud Lauwers

“Met goed communiceren kun je veel bereiken.”

SMT zet in op minder verzuim

De doorsnee WVK-medewerker heeft een sterke arbeidsmoraal, hij of zij zal zich niet voor een wissewasje ziekmelden. Dat blijkt als we het ziekteverzuim bij WVK-groep vergelijken met dat bij andere sw-bedrijven. Al jaren ligt het WVK-verzuim een stuk lager dan het landelijk gemiddelde: recentelijk 9,4 tegen 13,6 procent. Toch: toen begin dit jaar het verzuim boven de tien procent kwam, was dit voor het SMT (Sociaal Medisch Team) een signaal om de situatie nader te bekijken.

Elke twee weken komt het SMT in bespreking bijeen. Het team bestaat uit bedrijfsarts Wilbert van Woezik, manager Raambrug François Baudoin, manager Hallenstraat Mourits Bartholomeus, verzuimconsulent John van der Aa en de personeelsfunctionarissen voor respectievelijk de Raambrug en de Hallenstraat, Bernadette Hoevenaars en Marjon Dielissen. Vast onderwerp van gesprek is de verzuimlijst. Bekeken wordt hoeveel medewerkers er ziek zijn, of er sprake is van een groei of een afname, of daar oorzaken voor zijn en welke acties eventueel wenselijk zijn. Manager Gerard van Beek: “Begin dit jaar was het ziekteverzuim opgelopen tot boven de tien procent, voor ons bedrijf een hoog percentage. We hebben toen afgesproken dat Marjon Dielissen zou proberen de oorzaken daarvan te analyseren. In afwachting daarvan wilden we wel al vast de oude afspraken die er lagen rond ziektebegeleiding nadrukkelijk onder de aandacht brengen, want die waren wat naar de achtergrond verdwenen. Dit heeft al tot mooie resultaten geleid. Het aantal zieken liep in de eerste helft van dit jaar terug van een kleine 100 naar zo’n 75.”

John van der Aa (l) en Gerard van Beek

Doorvragen verheldert

Marjon Dielissen en John van der Aa leggen uit waar die ‘oude afspraken’ zoal betrekking op hebben. Marjon: “Van werkleiders wordt verwacht dat ze bij een eerste ziekmelding even doorvra-

Het Sociaal Medisch Team (SMT) van WVK-groep wil het ziekteverzuim verlagen. En hoewel het personeel vergrijst en de nieuwe populatie zwakker wordt, zijn er al mooie resultaten zichtbaar. Met elkaar in gesprek blijven, daar draait het om.

gen over wat er aan de hand is en wanneer naar verwachting het werk hervat kan worden. Bij sommigen was deze aanpak een beetje weggezakt, deels uit vrees om zich op het medische pad te begeven. Ik ben geen dokter, zeggen ze dan. Maar juist bij een beetje dóórvragen blijkt vaak dat het puur medische amper een rol speelt. Het gaat nogal eens om psychische of relationele problemen, thuis of op het werk. Als je daar als werkleider vroegtijdig zicht op hebt, kun je eerder aan een oplossing werken. Thuiszitten is vaak geen oplossing.” Marion heeft gemerkt dat met name in de Groenvoorziening een opener klimaat is ontstaan, waardoor gesprekken met werkleiders over dit soort zaken veel makkelijker zijn geworden. “Dat werpt zijn vruchten af.” Ook in het contact tussen de zieke werknemer en de verzuimconsulent is iedereen gebaat bij heldere afspraken, zegt John van der Aa. “Wie zich meer dan zes keer per jaar ziek meldt, moet rekening houden met verscherpt toezicht. Ook wordt niet geaccepteerd dat iemand arbeidsongeschikt de vakantieperiode ingaat terwijl hij al is opgeknapt.” Toch ziet John (die binnenkort afscheid neemt, zie kaderstuk) zichzelf allerm minst als de boeman die mensen zo snel mogelijk aan het werk moet zien te krijgen. “Integendeel, ik heb

ervaren dat medewerkers in hun thuissituatie veel makkelijker los komen en hun problemen beter kunnen toelichten. Er ontstaat een vertrouwensband.”

Geen reden voor ziekmelding

Alles staat of valt, zeggen Marjon en John, met heldere communicatie. Daarnaast is het van belang dat medewerkers zich realiseren dat tegenslagen bij het leven horen en lang niet altijd reden hoeven te zijn voor een ziekmelding. Een conflict op je werk kan heel vervelend zijn, maar maakt je nog niet arbeidsongeschikt. Datzelfde geldt voor een echtelijke ruzie, een drankprobleem of een rouwproces. Het zijn lastige problemen, maar thuis blijven zitten brengt de oplossing zelden naderbij.

Marjon Dielissen

Langs deze weg kan het ziekteverzuim bij WVK-groep nog een eind worden teruggebracht, denkt Marjon Dielissen. Toch is dit niet het hele verhaal, zegt ze. Uit het onderzoek waar ze momenteel mee bezig is, wordt duidelijk dat het bedrijf te maken krijgt met een aantal verzuimverhogende factoren waarop het nauwelijks invloed kan uitoefenen. Allereerst betreft dat de vergrijzing van het personeelsbestand: de gemiddelde WVK-werknemer wordt ouder en riskeert daardoor meer ziekte en ongemak. Verder heeft WVK te maken met een veranderde populatie: medewerkers die nu instromen zijn zwakker (meer psychische en verslavingsproblematieken) dan een jaar of tien geleden. En tot slot zal WVK-groep als organisatie in roerig vaarwater terechtkomen. Bezuinigingen, een stelselherziening en reorganisaties doen de gezondheid doorgaans geen goed.

Afscheid John van der Aa

Verzuimconsulent John van der Aa (62) zegt WVK-groep in september vaarwel. Hij maakt gebruik van de prepensioenregeling. Sissi Noten-Vosters volgt hem op.

John van der Aa, Tilburger van geboorte, werkte eerst zo'n 20 jaar als verpleegkundige bij verschillende zorginstellingen voor mensen met een verstandelijke beperking. In 1988 kreeg hij een baan bij Diamantgroep en werd daar coördinerend verzuimbegeleider. Hij leerde er bedrijfsarts Wilbert van Woezik kennen die de overstap maakte naar WVK-groep. Toen John in Lage Mierde kwam wonen, kwam ook voor hem WVK-groep in beeld. Al vrij snel werd hij er verzuimbegeleider, een functie die hij ruim zes jaar zou blijven uitoefenen en

John van der Aa

die hij op 15 september afsluit met een afscheidsbijeenkomst in de Raambrug-kantine.

John: “Ik heb hier fijne jaren beleefd. Bijna al mijn huisbezoeken waren gezellig en brachten mij heel persoonlijk in contact met medewerkers. Ik voel me betrokken bij mensen die kwetsbaar zijn. Dat merken ze en daardoor zijn ze bereid in de spiegel te kijken die ik hen voorhoud. Ze vragen zich bijvoorbeeld af of thuisblijven een oplossing is voor het probleem waarmee ze zitten.” Overigens zijn de goede verstandhoudingen op het werk ook te danken aan WVK-groep als bedrijf, benadrukt John van der Aa. “Mensen die moeilijk zitten, kunnen er door WVK weer bovenop komen. Heel jammer dat dit nu zo onder druk staat.”

Hoe ziet de vertrekkende verzuimconsulent zijn toekomst? John begint met een opsomming van de hobby's waarmee hij zijn vrije uren denkt te gaan vullen: fietsen, golfen en vooral ook schilderen. Dan valt hij even stil. Hij realiseert zich dat er zich ook vele lege uren zullen aandienen. Sinds twee jaar geleden zijn vrouw Els na een kort ziekbed kwam te overlijden, heeft hij dat dagelijks ervaren. “Het doet pijn als bij thuiskomst de krant nog net zo op tafel ligt als 's morgens bij het weggaan.”

Sissi Noten

John van der Aa wordt opgevolgd door Sissi Noten (31). Toen zij acht jaar geleden bij WVK-groep kwam, gaf zij meteen aan graag te willen doorgroeien. Met haar coördinerend werk bij KansActief en bij de Facilitaire Dienst heeft Sissi laten zien dat ze daarvoor de kwaliteiten in huis heeft. Sissi: “Ik heb er zin in. Ik wil geen controleur zijn, maar iemand die medewerkers motiveert. Dat zal in het begin niet altijd makkelijk zijn, maar gelukkig heb ik goede begeleiding.”

Peer van de Sande en Jan Tholen dik tevreden bij AMB

WVK-bouwwerkers vinden stap voor stap nieuwe werkplek

De mededeling sloeg in als een bom. De circa twintig bouwvakkers van WVK-groep konden niet bevatten waarom 'hun' Bouwbedrijf – bestaande uit een interne timmerwerkplaats en een externe bouwafdeling – zou worden opgeheven. Er lagen toch meer dan genoeg opdrachten? Voor de korte termijn klopte dat inderdaad, liet de WVK-directie weten, maar op de wat langere termijn diene zich ernstige problemen aan: al geruime tijd bevat de instroom van WVK-personeel amper nog vakbekwame bouwvakkers en met de stelselherziening zal dat helemaal verdwijnen. Bovendien gaan veel van de zittende medewerkers binnenkort met pensioen. In zo'n situatie zijn dure investeringen niet langer verantwoord. De kosten zullen de baten verre overstijgen.

Martijn Buijtsels, directeur van Akoestiek Montage Brabant, te midden van de WVK-gedetacheerden Jan Tholen (l) en Peer van der Sande (r).

Ook Peer van de Sande (61) en Jan Tholen (59) waren erbij toen directeur Lambert van Erp de onheilstijding kwam vertellen. Beiden werkten (samen met Vincent Aarts, Jason Sol en Harrie van Hoof) op de timmerwerkplaats waar ze zich vooral bezighielden met de vervaardiging van trappen voor het Veldhovense bedrijf Snep. Peer: "Echt waar, we schrokken ons rot. Niemand had rekening gehouden met sluiting. Maar goed, dan laat je het bezinken en dan krijg je er begrip voor dat de directie op grond van zakelijke overwegingen tot een zakelijk besluit komt. Daar is niks mis mee, hoewel ik me afvraag of het alternatief om in afgeplante vorm verder te gaan voldoende onderzocht is." Jan Tholen: "Ook belandde de afdeling juist op dat moment in een moeilijke periode. Zo was er het plotselinge overlijden van Martin van de Ven, het hoofd van de timmerwerkplaats." De verwerking van

Anderhalf jaar geleden werd het voornemen bekendgemaakt om het WVK-Bouwbedrijf met ingang van 2012 op te heffen. Oktober 2010 volgde een definitief besluit. Meteen werd op zoek gegaan naar vervangende werkplekken voor de medewerkers. Dat ging niet altijd van een leien dakje. Toch hebben de meesten hun draai weer gevonden. Zo ook Peer van de Sande en Jan Tholen die bij Akoestiek Montage Brabant (AMB) aan de slag konden.

dit verlies en de nieuwe leiding vergden de nodige gewenning, aldus Jan Tholen.

Hoe het ook zij, het Bouwbedrijf kon niet om de feiten heen: begin 2011 zou de timmerwerkplaats worden gesloten en per 1 januari 2012 de rest van het WVK-bouwbedrijf. Peer van de Sande wilde de ontwikkelingen niet afwachten. Hij wierp daarom een balletje op bij Jan Klessens, de voormalige eigenaar van Akoestiek Montage Brabant (AMB) die hij nog kende uit de tijd dat hij als metaalbewerker bij DAF werkte en in de avonduren voor Jan 'af en toe een kozijntje' maakte. Peer: "In die tijd had ik ontdekt dat ik liever in het hout dan in de metaal werkte. Dat kwam goed uit toen ik in 1995 bij WVK kwam. Ik kreeg er een fijne plek op de timmerwerkplaats, onder leiding van Martin van de Ven van wie ik veel geleerd heb."

Jan Klessens had zijn bedrijf – dat in heel Nederland plafonds en wanden monteert in vooral grote zakelijke panden – zes jaar geleden overgedragen aan zijn zoon Frans en diens compagnon Martijn Buijtels. Voor deze laatste was het signaal dat Peer van der Sande had afgegeven een reden om het gesprek te openen met (voormalig) WVK-manager Ward Janssen. Want AMB was op zoek naar iemand die op de thuisbasis aan het Muggenhool in Bladel voorbereidend werk kon verrichten zodat de AMB-monteurs sneller op pad konden gaan naar de klanten.

Breder pakket

Tijdens de besprekingen dienden zich nieuwe perspectieven aan die er uiteindelijk toe leidden dat bij AMB een veel omvangrijker pakket terechtkwam. De opdracht rond het vervaardigen van Snep-trappen kon door AMB in z'n geheel van WVK-groep worden overgenomen en dat had weer tot gevolg dat met het aantrekken van één WVK-gedetacheerde (Peer van der Sande) niet volstaan kon worden. Een tweede medewerker was noodzakelijk en dat werd Jan Tholen. Ook kwamen de partijen overeen dat vier machines uit de WVK-werkplaats naar AMB zouden overgaan.

Inmiddels zijn de onderhandelingen achter de rug en werken Peer en Jan al een maand of vijf bij AMB. Dat bevalt beide WVK-houtmannen uitstekend. Jan: "We hebben ons oude werk kunnen voortzetten en we hebben het alleen maar drukker gekregen, de tijd vliegt voorbij. Bovendien zijn we in een bijzonder prettig bedrijf terechtgekomen, met een directie met een groot sociaal hart. Ga maar na, welke werkgever doet dat nog om medewerkers van 59 en 61 jaar binnen te halen?"

Ook AMB-directeur Martijn Buijtels is uitermate tevreden over de detachingsconstructie die er uiteindelijk uitgerold is. "We hebben er twee prima vaklui bij gekregen die passen in het team en die ik dan ook zie als eigen personeel. Ze zijn nog geen dag ziek geweest. En dan nog: in zo'n geval neemt WVK de ziektekosten voor zijn rekening. Voor ons zijn de risico's dus minimaal."

De weg waarlangs

Kortom, grote tevredenheid over het uiteindelijke resultaat bij zowel het inleenbedrijf als bij de gedetacheerden. Toch vinden beide partijen dat dit wat minder geldt voor 'de weg waarlangs' dit resultaat tot stand is gekomen. Martijn Buijtels: "De besprekingen rond de personeelsovername zijn in een prettige sfeer verlopen, net als die rond de overname van de Snep-opdrachten. Toen het ging over de prijs van de machines had ik wel eens het gevoel dat er wat lang over de laatste centjes gepraat moest worden. Maar gelukkig is dat helemaal goed gekomen." Jan Tholen: "En ik heb me afgevraagd of de begeleiding niet wat beter had gekund. Niet zozeer die van onszelf, want wij redden ons hier prima, maar meer die van een enkele medewerker die op het Bouwbedrijf achterbleef. Want het is moeilijk om voor sommige kwetsbare medewerkers een passende baan te vinden."

Misschien is de detachering van Peer van der Sande en Jan Tholen wel illustratief voor de gang van zaken rond de opheffing van het WVK-bouwbedrijf: het gaat allemaal niet van een leien

Peer van der Sande: "We hebben het hier druk."

Jan Tholen: "Aandacht voor begeleiding."

dakje, maar stap voor stap komen steeds meer WVK-bouwvakkers op een werkplek terecht waar ze het uitstekend naar hun zin hebben. De cijfers wijzen dat ook uit. Van de twintig bouwmedewerkers van destijds is er nu nog slechts een groepje van vijf voor wie actief naar een (detachings)plek gezocht moet worden. De anderen hebben die al gevonden, vooral bij bouwbedrijven in de regio, maar een enkeling ook bij een transportbedrijf of in de eigen groenvoorziening. Wie nog suggesties heeft om de mensen van WVK-Bouwbedrijf een mooie werkplek te bezorgen, kan dat melden bij Hein van Eekert van de afdeling Detacheringen.

Kansen zien en je mogelijkheden vergroten

Ambitieuze dames aan het woord

WVK-groep vindt het belangrijk om kennis en vaardigheden bij medewerkers verder te ontwikkelen. Hierdoor kunnen zij beter aansluiten bij het werk in een reguliere baan. Daarom biedt het bedrijf medewerkers ook opleidingen aan. Zo volgt een aantal mensen nu de nieuwe opleiding catering, die valt binnen de facilitaire dienstverlening. De opleiding wordt verzorgd door Polstra Training en Coaching (PTC), samen met Helicon opleidingen. De opleiding duurt een jaar en bestaat uit twee onderdelen: het ontwikkelen van werknemersvaardigheden en het ontwikkelen van vakgerichte competenties.

Vlnr: Francis, Natasja, Loes, Wilma en Dianne aan de uitgiftebalie van het restaurant van de gemeente Eersel

Het eerste deel is intussen afgesloten. Nu zijn de deelnemers met de vakgerichte competenties bezig. Daarin komen allerlei zaken aan de orde die direct met catering te maken hebben: HACCP, gastheerschap, werkdag in de praktijk, werken met horeca-apparatuur, voorbereidingen en bedanken. De cursisten krijgen taakopdrachten die ze op hun stageadres/werkplek uitvoeren. Sissi Noten, praktijkopleider van WVK-groep, tekent de taak af als deze goed is uitgevoerd.

Voor een aantal cursisten is de gemeente Eersel de plaats waar de praktijkopdrachten worden uitgevoerd. Sinds half mei is daar een facilitair team van WVK-groep aan de slag. Daarover schreven we al in het vorige WVK-nieuws. Dit keer vertellen Wilma van de Ven, Francis Verbaandert, Dianne van Leeuwen, Loes van der Zanden-Van de Putten en Natasja van Gemeren-Mollen over hun werkzaamheden.

Cursisten grijpen hun kans

Personeelsfunctionaris Joke Daams is namens WVK-groep aanwezig bij het gesprek. Zij vertelt dat er elf WVK'ers deelnemen aan

In de rubriek In ontwikkeling staan medewerkers centraal die bij WVK-groep een ontwikkeling in hun werk doormaken. Bijvoorbeeld door de beweging van binnen naar buiten te maken, hetzij via een detachering, hetzij door uitstroom naar het vrije bedrijf. Maar iemand kan zich ook ontwikkelen door een cursus te volgen of op een andere afdeling te gaan werken. Dit keer zijn vijf dames aan het woord die met een opleiding catering zijn begonnen en nu stage lopen.

de nieuwe cursus. Ze hebben één keer per week een hele dag les op de Raambrug. En daarnaast werken ze in de praktijk. Ze hebben een werkmap waarin opdrachten staan die ze moeten uitwerken. Francis: 'Wij moeten de uitwerkingen van de opdrachten voorleggen aan onze praktijkbegeleidster, Sissi Noten. Zij tekent af, we bespreken met haar hoe het ging. Dianne en ik komen van de kantine van de Raambrug. Ik werk eigenlijk niet hier, maar val momenteel in op het gemeentehuis in Bergeijk. Ze hadden mij gevraagd of ik de opleiding wilde volgen en dat wilde ik graag. Ik zit vanaf 2002 op de Raambrug en ik wilde intussen graag gedetacheerd worden. Ik zat eerst in een groepje bij Famar en toen ging ik alleen naar Bergeijk, dat was in het begin wel eng. De anderen zitten daar al vijf jaar, ik kende ze nog niet. Maar nu weet ik dat ik er best voor vast zou willen werken.' Dianne werkt wel

Dianne van Leeuwen in de keuken

vast in het catering team in Eersel, samen met Hetty Noten, die er al eerder werkte.

Loes komt van het WerkPortaal; zij is sinds anderhalf jaar bij WVK-groep en heeft nog geen vast contract. "Ik wilde graag in de catering hier, het was een kans om in mijn eigen dorp te komen werken. Er zijn nu helaas nog onvoldoende uren voor de catering, dus zit ik met Wilma nog voor een aantal uren in de poetsploeg." De poetsploeg is 1 juni begonnen. Loes: "Ik ben begonnen met twaalf uur catering en acht uur poetsen, nu zijn het er voor de catering nog maar vijf. Ik val die vijf uren eigenlijk in. Alleen Dianne en Hetty zijn hier voor vast. Het is zo gelopen, als ik het vol kan houden met mijn rug, is het geen probleem." Joke vertelt dat WVK-groep hoopt het facilitair werk uit te kunnen breiden naar de andere Kempengemeenten. Er moeten meer praktijkplekken komen.

Natasja is vanaf 2006 bij WVK-groep; zij is grafisch medewerkster bij Johan Sweijen. "Ik zag deze opleiding als een mooie kans om verder te komen in dit werk. Ik wilde graag gedetacheerd worden. Voor mij is het een nieuwe uitdaging waarbij ik de sociale contacten heel belangrijk vind. Ik heb nu alleen nog geen externe stageplaats en voer de praktijkopdrachten op de Raambrug uit."

Wilma werkt sinds ongeveer zes jaar bij

WVK-groep. Ze is begonnen in het groen en daarna werkte ze bij Ton de Haas op de verpakingsafdeling. "En toen kwam deze cursus", zegt ze. "Ik zag het meteen ook als een kans." "Ja", zegt Dianne, "je moet je kansen grijpen. Ik dacht, al die bezuinigingen, je kunt maar een plekje hebben. Ik vind het hier leuker dan op de Raambrug. Iedereen zegt iets tegen je, we zijn helemaal opgenomen." Loes bevestigt dat: "Er gaat een wereld voor je open! Toen ik hier pas was begonnen, viel het mensen in mijn omgeving op dat ik zo glunderde. Ik houd van gezelligheid, mijn

Loes van der Zanden aan het werk in de hal van het gemeentehuis

hart ligt bij de catering. Ik hoop dat ik er snel meer uren krijg." Ook Wilma is het er volledig mee eens: de sfeer is erg goed. "Er wordt hier nu overdag gepoetst en dat is nieuw voor de werknemers. Maar het loopt goed. Het was in het begin wel even wennen, maar we hebben een plattegrond ingetekend en iedereen weet wanneer we komen." Francis voegt eraan toe: "Dan kunnen ze hun troep alvast een beetje opruimen ...".

Assortiment

De dames van de catering zijn verantwoordelijk voor het bedrijfsrestaurant. Dianne: "Het assortiment is voor een groot deel hetzelfde als op de Raambrug, maar er is ook brie en zalm-salade. Elke dag kunnen de medewerkers kiezen uit twee soorten soep en we maken elke dag een apart broodje." Francis voegt daar nog aan toe dat ze in Bergeijk hun eigen creaties kunnen maken: "Wij bakken de broodjes af en zijn vrij in het beleggen en versieren daarvan." Als er vergaderingen zijn, werken ze ook 's avonds en zijn dan 's middags vrij. Er is één keer per maand raadsvergadering en ook een commissievergadering. Voor de vergaderingen overdag zetten ze koffie en thee van tevoren klaar. Dianne: "We hebben een agenda in de computer en dan weten we wat we klaar moeten zetten."

Francis, Wilma, Loes, Dianne en Natasja moeten nog veel studeren en sommige praktijkopdrachten zijn moeilijk. Maar dat gaat wel goed komen met dit vijftal. WVK-nieuws blijft hen volgen.

“Het is hier druk, maar ik sta niet onder druk.”

Ilona vindt haar geluk aan de Jumbo-kassa

Ard van de Huijgevoort kijkt hoogst verbaasd als hij de vraag krijgt voorgelegd waarom hij als ondernemer ruimte creëert voor medewerkers met een beperking. Hij lijkt nooit over deze vraag te hebben nagedacht, zo vanzelfsprekend is dit voor hem. Na enig nadenken komt er dan toch een antwoord. “Zeker in een werkgebied als de Kempen heb je als supermarktondernemer een sociale functie. Je bedrijf maakt deel uit van de samenleving, dus wil je ook van betekenis zijn voor die samenleving. Dat doe je door de voetbalclub te sponsoren, of door een medewerker niet meteen aan de dijk te zetten als hij vanwege zijn leeftijd wat duurder wordt. En dat doe je ook door plaats te bieden aan WVK-mensen. Zo wordt je personeelsbestand een afspiegeling van de samenleving.”

Ilona de Voogd aanhoort het verhaal met een tevreden blik. Niet vreemd: zij heeft mogen ervaren hoe de bedrijfsfilosofie van Ard van de Huijgevoort haar leven een stuk prettiger heeft gemaakt. Al meer dan een jaar werkt ze met veel plezier als caissière bij de Jumbo in Luyksgestel. Daarvoor zag het er lange tijd naar uit dat zo'n baan-naar-tevreedenheid voor haar niet weggelegd was.

Ilona de Voogd aan de kassa

Na haar vmbo-opleiding Handel en administratie op het Pius X-college, kwam Ilona's loopbaan in een soort hink-stap-sprong terecht. Als verkoopmedewerkster bij Zeeman lukte het haar nog om haar eerder afgebroken ROC-opleiding verkoopster af te ronden, maar een doorgroei naar de functie van assistent-bedrijfsleidster bleek vervolgens te hoog gegrepen: geen contractverlenging. Een baan bij Shoe Time in Bladel leek de oplossing te zijn, maar moest noodgedwongen door Ilona zelf worden beëindigd omdat er niet genoeg uren beschikbaar kwamen. En een baan bij

Ard van de Huijgevoort vindt dat hij als ondernemer een sociale verantwoordelijkheid heeft voor mensen met een beperking. Daarom heeft hij bij twee van zijn bedrijven een WVK'er in dienst: Ilona de Voogd bij de Jumbo-supermarkt in Luyksgestel en Albert Gehoel bij vleesverwerkend bedrijf Van de Huijgevoort Vers in Bergeijk. Ilona vertelt over haar ervaringen.

de Jumbo in Bladel struikelde in het zicht van de finish omdat een vermindering van het aantal contracturen geen goedkeuring kreeg van het hoofdkantoor in Veghel.

Ilona dreigde het hoofd in de schoot te werpen: voortdurend veel energie steken in je werk en er geen enkele zekerheid voor terugkrijgen. Haar vader koos daarop voor een andere weg. Hij vond dat het hoog tijd werd dat de arbeidsmarkt meer oog zou krijgen voor de beperking waar Ilona al haar hele leven mee te maken heeft, te weten PDD-NOS, een autistische aandoening die het moeilijk maakt om flexibel met (nieuwe) situaties om te gaan. Mensen met autisme zijn gebaat bij heldere ordening en stabiliteit.

WVK als steun in de rug

Vader De Voogd vond dat maar eens uitgezocht moest worden wat WVK-groep voor zijn dochter kon betekenen, dit bedrijf is immers opgezet om mensen met een beperking een steuntje in de rug te geven. In eerste instantie kon Ilona hier weinig enthousiasme voor opbrengen.

Ze meende dat WVK-groep toch vooral bestond uit mensen bij wie een steekje los zat. Maar toen de kogel eenmaal door de kerk was, nam haar enthousiasme met de dag toe. Ze merkte dat haar beeld van WVK'ers helemaal niet klopte. En belangrijker nog: via haar nieuwe werkgever kreeg ze een werkplek aangereikt die helemaal bij haar paste: een plek aan de kassa bij de Jumbo supermarkt in Luyksgestel.

Ilona: "Echt een heerlijke baan." Ze geeft uitleg. "Net als in elke supermarkt kan het hier soms razend druk zijn. Maar hier heb ik er geen last van, ik voel me niet onder druk staan. Dat komt omdat organisatorisch alles zo goed geregeld is. Er zijn duidelijke roosters en altijd weet ik wie ik erbij kan roepen als het echt druk wordt. Dat geeft rust, en dat is voor mij heel belangrijk. En verder heb ik hier erg fijne collega's die altijd voor me klaar staan." Ard van de Huijgevoort vertelt dat hij bij de komst van Ilona het team van mede-

Ard van de Huijgevoort in zijn Jumbo supermarkt

Dat zit 'm vaak in kleine dingen. Een eenvoudige begroeting als iemand binnenkomt, geen rijen bij de kassa laten ontstaan, of even aanbieden om de boodschappen in de auto te zetten als je ziet dat een klant dat moeilijk zelf kan."

Het is een aanpak die Jumbo Luyksgestel geen windeieren heeft gelegd. Van heinde en verre – en vooral vanuit België – weten klanten de supermarkt te vinden, al jaren op een rij. Zo kon het gebeuren dat het kleine buurtsupertje dat Ards ouders tot 1993 dreven een enorme ontwikkeling doormaakte. Na vier uitbreidingen staat er vandaag de dag een pand van tweeduizend vierkante meter waar 220 medewerkers werken, goed voor een zestigtal volledige arbeidsplaatsen. Ook buiten Luyksgestel werden de Van de Huijgevoorts actief. Samen met zijn broer Luc nam Ard supermarktbedrijven over in Valkenswaard en Geldrop, en startte hij in Bergeijk vleesverwerkend bedrijf Van de Huijgevoort Vers.

In deze voortdurende groei wenst Ard van de Huijgevoort één leidend beginsel onomstotelijk overeind te houden: de ondernemer die oog heeft voor de samenleving waar hij met zijn bedrijf deel van uitmaakt. Behalve Ilona de Voogd heeft ook Albert Gehoel mogen ervaren hoe positief dat kan uitwerken voor iemand met een beperking. Hij heeft een fijne werkplek gevonden bij Van de Huijgevoort Vers in Bergeijk. Ard: "Maar het gaat natuurlijk ook wel eens mis. We hebben ook meegemaakt dat, ondanks onze begeleiding, een WVK-medewerkster de drukte van een supermarkt niet aankon. In zo'n geval is het prettig als je het bedrijf WVK-groep als een vangnet achter de hand hebt. Dan wordt iemand niet aan zijn lot overgelaten."

De supermarktdirecteur noemt nóg een voordeel van de samenwerking met WVK-groep. "WVK ontzorgt. We hebben in het verleden ook gewerkt met medewerkers van het UWV met een loonkostensubsidie, maar dat gaf een hoop administratieve rompslomp. Daar heb je niks mee van doen als je met gedetacheerden van WVK-groep in zee gaat."

Het interieur van de Jumbo-supermarkt in Luyksgestel

werkers geïnformeerd heeft over haar PDD-NOS-achtergrond. Niet om het probleem extra zwaar aan te zetten, maar om nog eens te benadrukken dat geen enkel mens gelijk is en dat je als team heel ver kunt komen als je dat van elkaar accepteert. Gewoon vriendelijk en behulpzaam voor elkaar zijn."

Gewaardeerde klanten

Deze 'sfeer-formule' wenst Ard van de Huijgevoort niet alleen te hanteren naar zijn medewerkers toe, maar ook naar zijn klanten. "Iedere klant die hier in de supermarkt komt, moet kunnen ervaren dat hij of zij persoonlijk gewaardeerd wordt."

“Gilde heeft sociale functie, net als WVK”

Jan Aarts en Walter van Grotel trouwe leden van Annagilde

Elke donderdagavond komen ze samen in en rond de Guldhut aan de Molenstraat in Riethoven, de ruim vijftig leden van het plaatselijke Sint Annagilde. Aan het begin van de avond bekwaamen ze zich in de verschillende specialisaties die in het gilde zijn ondergebracht. Zo nemen de Schutters hun kruisboog ter hand, slaan de Tamboers op hun grote trom, laten de Vendeliers hun vaandel wapperen en blazen de Bazuinblazers op hun bazuin. Na afloop komt iedereen samen in de Guldhut. Bij een gezellige babbel en een heerlijk drankje vindt dan de ware verbredering plaats – soms tot in de late uurtjes.

Ook Walter van Grotel en Jan Aarts – beiden werkzaam bij WVK-groep – zijn regelmatig te zien op de wekelijkse bijeenkomsten van het Sint Annagilde. Zij zijn beiden ondergebracht bij de Zilverdragers. In de wekelijkse ontmoetingen komt deze gildefunctie niet zo nadrukkelijk tot zijn recht, maar des te meer wanneer er bijzondere evenementen plaatsvinden. Dat was bijvoorbeeld afgelopen voorjaar het geval toen op 29 mei in Riethoven de 69ste Kringgildedag van de Kring Kempenland gehouden werd. Ruim tweeduizend gildebroeders en –zusters brachten die dag een bezoek aan het plaatselijke gildeterrein om met elkaar de strijd aan te gaan – als standaardruiter, (hand- of

De zilverdragers Walter van Grotel (l) en Jan Aarts

kruisboog)schutter, vendelier, trosselaar of bazuinblazer. De wedstrijd werd voorafgegaan door een grote optocht door het dorp van de 53 deelnemende gilden. En juist tijdens zo'n optocht

De rubriek Na Vijven haalt collega's voor het voetlicht die in hun vrije tijd een interessante hobby beoefenen. Dit keer is het de beurt aan Jan Aarts en Walter van Grotel. In hun woonplaats Riethoven zijn zij lid van het Sint Annagilde.

kunnen de Zilverdragers letterlijk schitteren. Trots met de borst vooruit tonen ze de vele zilveren wapenschilden die de vereniging in de loop van de geschiedenis bijeen heeft weten te brengen. En dat zijn er vele, want het Sint Annagilde werd al in 1488 opgericht. Na een 'slapende periode' volgde in 1967 de heropriddinging.

Zinvolle vrijetijdsbesteding

Ad van Lieshout, vendelier bij het Annagilde, is een bekende Riethovenaar die verscheidene jaren deel uitmaakte van de gemeenteraad. Hij nam het initiatief om WVK-Nieuws een keertje naar het gildeterrein te halen om te zien hoe Walter van Grotel en Jan Aarts in het gilde 'een mooi plekje' gevonden hebben. Ad: "Ik zie grote overeenkomsten tussen ons gilde en WVK-groep. Zoals de WVK probeert een zinvolle werkplek te bezorgen aan iedereen in de Kempen die wat moeilijker aan de bak kan komen, zo zetten wij als gilde ons ervoor in om inwoners van het dorp die in hun vrije tijd een beetje tussen de wal en het schip dreigen te vallen een zinvolle vrijetijdsbesteding te bezorgen."

Daarin is het Annagilde zeker geslaagd, zegt ook Theo van de Graaf. Hij is deken-schrijver bij het gilde, zeg maar secretaris-notulist. Theo: "Van oudsher waren de schuttersgilden de plaatselijke legertjes die het dorp moesten verdedigen als dat dreigde te worden aangevallen. Die

functie is symbolisch geworden, maar wat gebleven is, is een groot saamhorigheidsgevoel. Het mooie van een Gilde is dat iedereen er lid van kan worden en dat alle leden hun best doen om nieuwkomers een plek te bezorgen die helemaal bij hen past. Ik denk dat we daar bij Walter en Jan aardig in geslaagd zijn.” De twee zilverdragende WVK-medewerkers knikken enthousiast.

Walter (48): “Bij mij was dat overduidelijk. Nadat ik gestopt was met voetbal had ik in mijn vrije tijd eigenlijk niks meer omhanden. Mijn kameraad Rinus had al een paar keer gezegd dat ik bij het Gilde moest komen, maar daar heb ik toen toch nog wel een paar jaar overheen laten gaan. Pas toen mijn vrouw zei ‘doe dat nou, dan hoor je ergens bij’ ben ik een keer op een donderdagavond met Rinus meegegaan. Ik voelde me meteen thuis bij het Gilde, maar toch was het nog een hele toer voor ik mijn plek gevonden had. Ik begon bij de bazuinblazers, maar dat haalde niks uit. Ik kan geen noot lezen, had het boek soms op z’n kop voor me liggen. Toen ben ik naar de tamboers gegaan, maar van dat slagwerk bracht ik ook weinig terecht. Daar doet in de vereniging gelukkig niemand moeilijk over en er wordt rustig gezocht naar een andere oplossing. Die werd aangedragen door Toon Bresser, die ook bij WVK-groep werkte, maar die vorig jaar overleden is. Hij zei: ‘Kom bij de Zilverdragers, dat is net iets voor jou’. En daar heeft hij gelijk in gekregen. Ik heb het hier erg naar mijn zin. Ik zie wat dit betreft veel overeenkomsten met WVK-groep. Daar wordt ook naar een plek gezocht die bij je past.”

Dat laatste had bij Walter overigens niet zo veel voeten in de aarde. Hij kwam (in augustus 2010) bij WVK-groep terecht nadat hij door het UWV in een re-integratietraject was geplaatst. Daarbij bleek al gauw dat hij vanwege zijn gezondheidsproblemen in aanmerking kwam voor een sw-indicatie. De werkplek die hij vervolgens kreeg aangeboden in het magazijn van de Raambrug beviel hem vanaf het eerste uur. Walter: “Ik vind het heerlijk om met de heftruck te rijden om pallets te laden en te lossen.” De Riethovenaar is dan

ook erg blij met zijn WVK-baan en dat hoeft niet te verbazen als je ziet hoe roerig zijn arbeidsverleden soms verliep. Zo moest hij twee keer zijn baan vaarwel zeggen als gevolg van een reorganisatie, één keer bij DAF in 1993 en één keer (na een dienstverband van 17 jaar) bij Driessen Las- en Plaatwerk in Eersel.

Tijdens de Kringgildedag had Jan Aarts ook nog andere werkzaamheden te verrichten dan alleen zilver dragen. Hier is hij druk in de weer met de bevoorrading van het gerstenat.

Gilde-eer

Jan Aarts (60) werkt al heel wat langer bij WVK-groep. Hij kwam in 1996 binnen. Eerst had hij een baan bij het WVK-bouwbedrijf, maar al tamelijk snel maakte hij de overstap naar de Groenvoorziening. Daar werkt hij nog steeds, in het groenteam Bergeijk. Jan: “Ik ben een boerenzoon, dus zo’n baan in de buitenlucht past uitstekend.” Dat oorspronkelijk gekozen was voor het WVK-bouwbedrijf had te maken met zijn arbeidsverleden. Jan werkte eerder onder meer twaalf jaar als opperman bij het Riethovense aannemersbedrijf Das en tien jaar bij aannemer WEB uit Westerhoven. Toen bij dit laatste bedrijf een nieuwe baas aantrad, bracht dit de stressgevoelige Jan zodanig in de problemen dat hij tijdelijk arbeidsongeschikt raakte. Bemiddeling van zijn huisarts bracht hem op het WVK-spoor. En bij dit Kempische sw-bedrijf heeft hij het nog steeds goed naar zijn zin. Net zoals dat het geval is met zijn lidmaatschap van het Riethovense Sint Anna Gilde. Hij komt weliswaar niet elke donderdagavond naar de groepsbijeenkomsten, maar vindt bij het Gilde wel veel dingen die voor hem heel waardevol zijn. Zo ziet hij zijn lidmaatschap als een eerbetoon aan zijn overleden vader. Die was meer dan veertig jaar lid toen hij zijn zoon Jan een jaar of acht geleden vroeg om het estafettestokje over te nemen. Dat heeft Jan Aarts met veel plezier en inzet gedaan. Jan: “Vooraf wanneer een Gildebrouder in de kerk met Gilde-eer begraven wordt, voel ik dat ik als Zilverdrager echt van betekenis ben.”

In april 2012 gebouw volledig klaar

Fase 1 WVK-Hallenstraat opgeleverd

Na de bouwvakvakantie is Bouwbedrijf Moeskops uit Bergeijk ijverig verdergegaan met de bouw van het nieuwe WVK-pand aan de Hallenstraat 10. Naar verwachting zal het pand, dat ruim 6.500 vierkante meter kantoor- en productieruimte omvat, in april 2012 klaar zijn. Net voor de bouwvak, op vrijdag 15 juli, werd fase 1 van het project opgeleverd: het uit vier bouwlagen bestaande kantoorgedeelte. WVK-directeur Lambert van Erp liet bij die gelegenheid weten blij te zijn met de nieuwe voorziening. "Het is een flinke verbetering van de arbeidsomstandigheden van een groot deel van onze medewerkers. Bovendien zijn we ruimschoots binnen het bouwbudget gebleven, niet onbelangrijk in deze tijd."

Volgens Mourits Bartholomeus, WVK-manager van vestiging Hallenstraat, is nu de meest intensieve fase van het bouwproject achter de rug. "Het deel dat nu nog gebouwd moet worden, betreft vooral de werkhallen. Dat zijn meer rechttoe-rechtaan meters." Het nieuwe pand heeft volgens hem het voordeel dat de eerdere versnippering van werkzaamheden wordt opgeheven. Ook gaan allerlei bedrijfsactiviteiten rond arbeidsintegratie die nu nog op andere plekken in Bladel zijn ondergebracht er deel van uitmaken. Verder gaat het pand plaats bieden aan de medewerkers van de Buitendienst van de gemeente Bladel. Een ander voordeel is dat het pand in compartimenten is gebouwd. "Daardoor is het flexibel inzetbaar. Desnoods kunnen we een deel van de ruimte verhuren."

Rob van Bussel, projectmanager van Complan, wijst erop dat bij de bouw ook de duurzaamheid steeds centraal stond, met onder meer een gesloten systeem van warmte- en koudeopslag en de aanleg van een luchtbehandelingsstelsel. Tot slot heeft ook de kostenbeheersing steeds alle aandacht gekregen. Lambert van Erp: "Onder aanvoering van onze voorzitter Driek van de Vondervoort hebben we de kosten in de hand weten te houden. Zo hebben we in de ontwerpfasen nog een bezuiniging van 500.000 euro doorgevoerd."

Kantoorgedeelte van de vestiging Hallenstraat

Een laatste afwerking voor de oplevering

Rob van Bussel (Complan), Wilgard Moeskops (Bouwbedrijf) en Mourits Bartholomeus bij de oplevering

Theo Kuijpers en Mourits Bartholomeus kijken of het kunstwerk een nieuwe plek kan krijgen

Een jaar of vijf geleden werd duidelijk dat de WVK-vestiging aan de Hallenstraat dringend aan vernieuwing toe was. Daarom besloot het bestuur in 2007 tot nieuwbouw. Onder auspiciën van bouwkundig adviesbureau Complan werd een bouwplan uitgewerkt waarvoor een architect (Van Lierop, Cuypers en Spierings) en later ook een aannemer (Moeskops BV) werden aangetrokken. Begin oktober vorig jaar werd het eerste beton gestort. En nu is men al zo ver dat het nieuwe kantoorgedeelte in gebruik is genomen.

Rond 1972 werd de entree van de 'oude' vestiging Hallenstraat verfraaid met een kunstwerk (een reliëf) van de bekende Brabantse kunstenaar Theo Kuijpers. In overleg met hem en met de architect en de aannemer heeft WVK-groep naar mogelijkheden gezocht om dit kunstwerk te behouden. Dat heeft tot resultaat geleid. Het werk krijgt een plek in de gang van het nieuwe bedrijfspand.

Personeel

Nieuwe collega's

Rik van Beers	1 juni 2011	Inkoop Raambrug
Chantal de Wit	1 juli 2011	Milieustraten
Maikel van Buul	1 augustus 2011	Werkportaal
Ellis Willems	1 augustus 2011	Detacheringen

Medewerkers uit dienst

Henk Bons	1 juni 2011	VOP regeling
Annie Cornelissen	1 juni 2011	65 jaar
Wim van Hoof	1 juni 2011	Doorstroming
Bert Maas	1 juni 2011	WIA
Harry Kox	1 augustus 2011	VOP regeling
Annie Lueb	1 augustus 2011	65 jaar
Gerard van de Wiel	1 augustus 2011	65 jaar
Sus Spooren	1 mei 2011	65 jaar
Trees Willems	1 mei 2011	65 jaar

12,5-jarig dienstverband

Ruim 15 WVK-medewerkers kwamen op 15 juni 2011 bijeen in de kantine van de vestiging Raambrug om te vieren dat ze dit jaar 12,5 jaar in dienst zijn. De medewerkers werden getraakteerd op een lekker stuk gebak, een mooie bos bloemen en een halve vrije dag. Het betrof: Jolanda van den Borne-Tilburgs, Henk Smits, Jack Wilborts, Mieke Coolen, Frank Glas, Ronald van der Heijden, Astrid van den Berg, John Daniëls, Hubert Jan van Gompel, Erik Kwinten, Geert Verbeek, Peter Jansen, Corry van Hoof-Smolders, Manoj van den Boomen, Huu Quijen Hoang, Lisanne van Doorn en Marie van der Waals.

Geboren

In Reusel werd op 1 juli 2011 Reva geboren, de dochter van Richard van de Goor en Hanne Verberne en het zusje van Noa. Hanne werkt bij WVK-groep als detachingsconsulent. Op 5 augustus kreeg Tim van Gompel in Bladel een broertje: Gijs. Tim en Gijs zijn de zoontjes van Pako en Miranda van Gompel. Pako werkt op de Grafische Afwerking.

Overlijden

In de maand juni kreeg WVK-groep twee keer te maken met het overlijden van een medewerker. Op 3 juni overleed Christ Wouters, op 28 juni Balt Sengers.

Christ Wouters

Christ Wouters, die in Eersel in een woonbegeleidingscentrum woonde, kwam om het leven bij een verkeersongeval. Hij werd 51 jaar.

Christ werkte sinds 2007 bij WVK-groep, als groen-medewerker in de ploeg Eersel. Van oorsprong kwam hij uit Hapert, waar hij jarenlang op de boerderij van zijn ouders werkte. Dat werk deed hij met veel plezier en inzet, maar na verloop van tijd kon hij de druk van het bedrijf niet meer aan. Het werd

'onrustig in zijn hoofd', zoals het gedachtenisprentje van Christ vermeldde. De boerderij werd verkocht en Christ kreeg een baan bij WVK-groep, waar hij steeds veel inzet en motivatie aan de dag legde.

Balt Sengers

Balt Sengers was precies 14 jaar werkzaam bij WVK-groep toen hij op dinsdag 28 juni onverwacht kwam te overlijden. Hij was 62 jaar.

Balt was een echt 'buitenmens'. Zijn baan in het groente-team Bergeijk paste dan ook uitstekend bij hem. Gedurende vele jaren heeft hij eraan bijgedragen dat de plantsoenen in Bergeijk er mooi bij lagen. In zijn contacten met mensen had Balt

een wat eigenzinnige opstelling. Dat kon wel eens lastig zijn, maar bovenal gaf hij daarmee kleur aan de samenleving. De laatste jaren woonde Balt in zorgcentrum Lucia in Luyksgestel. Daar vond hij de begeleiding die bij hem paste.

Vacaturezuil

Medewerkers die erover denken de stap van binnen naar buiten te maken, kunnen zich sinds kort makkelijk op de hoogte stellen van wat de markt zoal te bieden heeft. Vanaf begin juli staat in de centrale hal op de Raambrug een vacaturezuil. Daarop worden alle openstaande vacatures van de afdeling detacheringen bekendgemaakt. Zo kunnen medewerkers die gedetacheerd willen worden zelf in de gaten houden of er misschien een leuke vacature voor hen tussen

zit. De vacatures staan op een handzaam A4'tje, waardoor je ze makkelijk mee kunt nemen om ze nog even samen met iemand anders te bekijken, bijvoorbeeld je partner of je werkgever. Wie geïnteresseerd is, kan contact opnemen met de consulent die op het vacatureblad genoemd wordt.

Einde informatiebijeenkomsten

Al jaren houdt WVK-groep informatiebijeenkomsten voor inwoners van de Kempen die denken in aanmerking te komen voor een baan bij WVK-groep. Met ingang van 1 juli is het bedrijf hiermee gestopt. Dat heeft alles te maken met de rijksbezuinigingen en de stelselherziening. Die maken dat WVK-groep geen nieuwe mensen meer kan aanstellen; eerst moeten de arbeidsplaatsen worden weggewerkt die WVK-groep uit eigen portemonnee betaalt. Het enige perspectief dat kandidaten op dit moment hebben, is dat ze op de wachtlijst komen. Dat is frustrerend. Maar er is nog iets: door de herziening van het sociale stelsel worden mensen die vanaf 15 mei 2011 op de wachtlijst staan met ingang van 1 januari 2013 anders beoordeeld. Ze moeten voldoen aan nieuwe, strengere criteria. Dit maakt de slagingskans nog geringer en betekent in de praktijk dat een plaats op de wachtlijst haast zeker geen Wsw-baan zal opleveren. Mensen werven via een informatiebijeenkomst heeft dus weinig zin.

Middenkaderbijeenkomst

In de kantine van de Raambrug werd op donderdag 9 juni een middenkaderbijeenkomst gehouden. Werkleiders van de verschillende afdelingen werden door het MT op de hoogte gebracht van de meest recente ontwikkelingen bij WVK-groep. Besproken werden de samenwerking met ISD De Kempen, de bezuinigingen voor de komende jaren en de invoering van de nieuwe wet Werken naar Vermogen.

Bobbejaanland/Barbecue

De personeelsvereniging kan terugzien op twee geslaagde activiteiten: een bezoek (met 166 deelnemers) aan Bobbejaanland op 28 mei en, op 16 juli, een huifkartocht met barbecue bij De Tipmast in Bladel, waarvoor 146 mensen hadden ingeschreven. Overigens had de laatste activiteit wel te kampen met slecht weer, maar dat mocht de pret niet drukken.

Afscheid conciërge

Vlak voor de vakantie heeft Huub Knapen afscheid genomen als conciërge van basisschool 't Busseltje in Eersel. Huub werkte veertien jaar op deze school. Hij heeft de school vaarwel gezegd omdat hij met pensioen gaat; in september wordt hij 65.

De school is bijzonder erkentelijk voor de inzet die Huub al die jaren aan de dag heeft weten te leggen en heeft haar waardering op een bijzondere wijze tot uiting gebracht: het pad vlak naast de school heet voortaan het Huub Knapen Pad.

Diploma-uitreiking

Veertien medewerkers van de vestiging Hallenstraat kregen op 29 juni in de kantine een certificaat of diploma uitgereikt. Zij hadden met goed gevolg een cursus afgesloten en dat werd beloond. Niet alleen met een waardepapier, maar ook met koffie en gebak en met lovende woorden van Mourits Bartholomeus, de manager van de Hallenstraat.

Voor het certificaat Vorkheftruck slaagden Harrie Paridaans, Bart Kanen en Hubert-Jan van Gompel.

De cursus Voorwerkers zakelijke communicatie bedrijfsoriëntatie werd behaald door Eddy Trnka, Henk Versmissen, Mark Tilleman en Jim van Thiel. Chantal de Wit, Nirmala Joeloemsing en Ad van Vroonhoven slaagden voor het vakbekwaamheidsdiploma depot-houder klein chemisch / gevaarlijk afval en Toon de Beijer en Ton Wijnen hadden de opleiding BHV (bedrijfshulpverlening) met goed gevolg afgerond. Fal-

Manager Mourits Bartholomeus reikt de diploma's uit

lah Shamoun slaagde voor de ROC-opleiding Eerste Autotechnicus en Peter Snelders behaalde het niveau 3-diploma Vakbekwaam hovenier.

Hulp bij de thuisadministratie

Heb je moeite met het organiseren van je administratie? Het invullen van formulieren? Het aanvragen van voorzieningen? Dan is het verstandig de Thuisadministratie in te schakelen. Dat is een clubje vrijwilligers die je op een deskundige wijze kunnen helpen bij het op orde brengen van je administratie. En dat kost helemaal niks. De vrijwillige Thuisadministratie is een initiatief van het GOW Welzijnswerk in Eersel. Wie de Thuisadministratie wil inschakelen, kan contact opnemen met een van de gemeentelijke zorgloketten. Voor meer informatie kan men bellen met GOW Welzijnswerk in Eersel, tel. 0497-514746.

Brabantse Re-integratieprijs

Tien Brabantse sw-bedrijven, waaronder WVK-groep, hebben de Brabantse Re-integratieprijs in het leven geroepen. De prijs is bestemd voor de Brabantse ondernemer die zich in de ogen van een onafhankelijke jury heeft opgesteld als 'de meest maatschappelijke partner' door in zijn bedrijf plaats in te ruimen voor mensen met een beperking. De prijs wordt op 1 december 2011 overhandigd bij Atlant Groep in Helmond. Daar zullen Paul de Krom, staatssecretaris Sociale Zaken en Werkgelegenheid, en Peter Swinkels, voorzitter van de Brabants Zeeuwse werkgeversorganisatie BZW, een toespraak houden.

Organisatieaanpassing

De organisatiestructuur van de vestiging Raambrug wijzigt per 1 september 2011. De verantwoordelijkheden van manager François Baudoin aangaande het productieproces zijn doorgeschoven naar een de nieuwe functie 'productieleider industrie'. Ook de verantwoordelijkheid voor de grafische afdeling en het bedrijfsbureau zijn in deze functie ondergebracht. Zo is de productieleider industrie verantwoordelijk voor de kwaliteit, kwantiteit en levertijd van de hele productie op de Raambrug. De functie wordt ingevuld door Nico Engwerda, die eerder projectleider was op de vestiging Raambrug. Hij krijgt een kamer in de benedengang, naast de kamer van François Baudoin. Over de organisatiewijziging heeft de bedrijfsleiding van WVK-groep overleg gehad met de OR.

Nico Engwerda

Einde groepsdetachering

Het was een veelbelovend project met tal van ontwikkelingskansen voor WVK-medewerkers. Helaas is er vlak voor de zomervakantie een einde gekomen aan de groepsdetachering bij Boerboom Hout in Bergeijk. Van hoofdpodrachtgever Sodexo kwamen bij Boerboom geen vervolgoorders meer binnen waardoor de detachering beëindigd moest worden. Het werk betrof de vervaardiging van productpresentatiemeubels.

Groepsdetachering bij Boerboom Hout

Ruud Lauwers

Waar ben je opgegroeid?

Ik woon al mijn hele leven in Reusel bij mijn ouders, dat is al 22 jaar. Mijn jongere broer woont ook nog thuis. Dus we zijn in totaal met zijn vieren. Over een paar jaar wil ik graag zelfstandig gaan wonen, bij voorkeur in Reusel.

Van wie heb je het meeste geleerd?

Van mijn ouders en van de leerkrachten op school. Ik heb VSO Mytylschool gevolgd in Tilburg.

Wat had je vroeger willen worden?

Ik had graag tuinman willen worden. Ik help in de tuin van mijn ouders met grasmaaien, schoffelen, vegen en bloemen planten. Tuin vond ik ook een van de leukere vakken op de Mytylschool.

Wat is je favoriete vakantiebestemming?

Samen met mijn ouders ben ik naar Turkije geweest, dat was erg leuk. Lekker weer en heerlijk eten. Binnenkort ga ik naar Mallorca. Het is een jongerenreis waarbij ook begeleiders aanwezig zijn. Dit heb ik al vaker gedaan en dat bevalt goed.

Welk tv-programma kijk je graag?

Hart van Nederland, het Journaal en series zoals Baantjer.

Wat doe je in je vrije tijd?

Twee keer per week sport ik bij AVR'69, de atletiekvereniging in Reusel. Onderdelen zijn discuswerpen, verspringen, hoogspringen, kogelstoten, sprinten en hardlopen. Hoog- en verspringen vind ik het leukste. Verder ga ik elke zaterdagochtend zwemmen in Eersel bij de vereniging voor mensen met een beperking. Met carnaval heb ik een paar keer solo meegelopen met de optocht in Reusel en Hapert.

Hoe is het voor jou om bij WVK-groep te werken?

Goed. Eerst heb ik op de afdeling verpakkingen gewerkt en nu werk ik bij WerkPortaal. Ik heb gezellige collega's en ik ben één dag per week gedetacheerd bij C1000 in Reusel. Toen ik op de Mytylschool zat heb ik daar stage gelopen. Vervolgens kon ik er op zaterdag blijven werken en nu ben ik er op vrijdag gedetacheerd. Mijn belangrijkste taken zijn vakken vullen en codes controleren. En soms help ik klanten.

Wat wist je eerder van WVK-groep?

Ik ging een keer naar een open dag omdat ik benieuwd was wat ze hier allemaal deden. Ik was er toen nog nooit geweest. Later liep ik stage en zo heb ik WVK beter leren kennen.

Aan de hand van een aantal vragen wordt in WVK-Nieuws geregeld een collega 'door de scan' gehaald. Dit keer Ruud Lauwers. Hij werkt bij WerkPortaal en is daarnaast een dag per week gedetacheerd bij de C1000 supermarkt in Reusel.

COLOFON

WVK-Nieuws is het personeelsblad van WVK-groep. Het gaat naar alle ruim 800 medewerkers van WVK-groep en wordt daarnaast ook verspreid onder detachingsadressen en gemeentelijke contacten. Het blad verschijnt zes keer per jaar.

Redactie: Lambert van Erp (algemeen), Gerard van Beek (vestiging Raambrug), Flip Grave (vestiging Hallenstraat), Erian Blom (Detacheringen)

Redactieadres: Raambrug 8, 5531 AG Bladel

Tekst: Tekstadviezen en Publiciteit Wim Lavrijsen, Laura van der Westerlaken

Foto's: Jean Pierre Reijnen, Eindhoven.

Vormgeving: Virtu, Westerhoven.

Drukwerk: Drukkerij Vaes, Overpelt (B)

